

Хочеш контролювати інших? Один зі способів індукції полягає у виснаженні розуму суб'єкта. Закидай суб'єкта такою кількістю подробиць, щоб він втратив здатність зосередитися на якійсь одній.

Виснаж його до засклянілих очей.

Якщо мусиш, уяви особу. Не настільки молоду, щоб покладатися на кожну стрижку як новий початок. Настільки стару, що пам'ятає часи, коли верх лобового скла мав синій колір. Можеш уявити? Щодня сине небо. Такий оптимізм.

Для початку досить.

А тепер міцно себе обійми. Ти молодець!

Реагуючи на зміни в доходах домогосподарств у новітній історії приблизно до 2032 року, підкомітет Сенату США з питань освіти зустрівся з лідерами індустрії стратегічно орієнтованого комерційного видавництва із заявленою метою виявити та оптимізувати фактори навколишнього середовища, що увічнюють стійкий суттєвий розрив — щонайменше у два стандартні відхилення в результатах освіти, — спостережуваний між гендерними та етнічними когортами, характерними для груп населення, чутливих до міських умов.

Аналізуючи необроблені дані, не обмежені підмножинами наслідків, отримані від шістнадцяти окремих

— Мені й пити не треба, — сказала мама Сем. — Навіть якщо я щойно з'їла синабон або нюхнула бензин, прилад однаково видає хибнопозитивний результат.

Уяви батька Саманти, що якось пішов у ліс зі своєю рушницею «Везербі Ес-Ей-08» двадцятого калібру. Між сезонами енотів та гірських перепілок він рушив до лісу — збити омелу з крони білого дуба. Велику темну масу омели, якщо можеш це уявити, місячну вартість оренди, приховану високо між дубових гілок. Батько Саманти притиснув рушницю до плеча і примружився, навівши дуло на темний абрис у листі. Він відставив ногу назад і натиснув гачок, батько Сем, і величезна омела впала додолу. От тільки це була не омела.

До його ніг упало тіло, містер Діл убив людину. От тільки чоловік був уже мертвий, з мотузяним зашморгом, затягнутим на шиї, з тонкою, як шар фарби, шкірою на кістках мерця. Самогубець, підстрелений її батьком.

От тільки мрець заговорив. Він лежав біля ніг батька Саманти, понівечений падінням крізь батарею міцних дубових гілок, цей чоловік — зашморг досі врізався в його шию, мотузка ж розірвалася навпіл.

Дослухайся — і почувеш, як напівмертвий чоловік, прострелений картечкою, стікає кров'ю крізь дірки в одязі, проте й досі бурмоче собі під ніс:

— Авокадо. Авокадо. Авокадо. Авокадо. Авокадо. Авокадо. Авокадо. Авокадо...

Відчуй вагу книжки у своїх руках.

Це — індукція розшарування.

Анекдот також демонструє когнітивний рефреймінг.

Спін = Когнітивний Рефреймінг.

Прощу вважати цю першу частину протилежною сигналу пробудження.

Чудово. Ти просто молодець. Ти молодець.

Міцні обійми.

Якщо тобі стало наснаги дочитати до цього місця, це вже забагато. Іди й вимий руки.

Комітет Сенату з вивчення результатів дослідження назвав ігри та онлайн-порнографію головними рушійними факторами розвитку функціональної неграмотності.

— Ігри та фільми — це не що інше, як світло та звук, — констатували сенатори.

Сенат запитав:

— Що ми можемо їм протиставити?

Над мікрофоном навис редактор великого видавництва:

— Сенаторе, тільки 2032 року понад тисяча двісті людей померли через те, що мали справу з доларовими купюрами, просякнутими фентанілом. — Тут, для ефекту, редактор удавано повагався. — Пропоную на ваше схвалення нове славне майбутнє для книг і читачів-книголюбів. Дозвольте презентувати Програму ПЧВ.

Витяг із повним дозволом з книги «Типовий догляд за коматозними ПЧВ-пацієнтами»

У випадках гострого ПЧВ-отруєння утримуйтесь від інтубації трахеї. Постійно стежте за диханням.

Завжди звертайте увагу на стани, коли бронхіальна обструкція у коматозного пацієнта вимагає застосування методів очищення дихальних шляхів (МОДШ). Пам'ятайте про вологе дихання в кінцевій стадії, також відоме як «передсмертний хрип»...

Зрештою, на тому ж закритому засіданні підкомітету в Міністерстві освіти редактор запитав:

— Ви розумієте, до чого це призведе?

2

З дитинства Сем один спогад вирізняється кришталевою чистотою. Зимова ніч. Люта крижана буря залишила її сім'ю без води. Холод заморозив труби в їхній тісній квартирі. Мати, батько й дядько-каліка Сем сиділи на крижаний кухні, цмулячи «Найквіл» просто з пляшки. Мовчазні, огидні самим собі.

Коли маленька Саманта припала до їхніх ніг, жадаючи любові та визнання, світло згасло. Кімната поринула в темряву.

Тоді батько підняв розгублені очі й губами в зелених плямах промовив:

— Семмі, дроти теж замерзли!

У довшій, довшій версії: Сем: Сем Дивовижна: Саманта Діл. Важливо, щоб ти полюбив Сем до того, як зненавидиш її.

Візуальна індукція.

Донині в церкві Сем діє принцип: жодних відчинених дверей. Яким би спекотним не був ранок, вхідні двері відчиняти не можна. Тільки ніхто ніколи не каже, чому.

Міцні обійми.

Саманта, ось чому.

Ні, вона не тримала образи на Ісуса. Але це — кінцівка, до якої завжди слід повертатися. До похорону Есмонда Дженсена, коли дехто порушив це правило.

У церкві, до якої раніше ходили Діли, збирають гроші на кондиціонер. І нове вікно. До запалювання всіх свічок і ладанного кадіння над вітарем сяяло величезне, як рекламний щит, вітражне вікно. Там була піч.

Колись була піч.

Вітраж із кольорового скла, на якому Ісус спускається з Небес на сяйнистих хмарах, оточений рожевими янголятами. Ісус, який ширяє над світом вітражних квітів у кольорах, що ріжуть сітківку. Кольори схожі на зварувальну дугу або центр запаленого дорожнього факела. Сонячне світло кинуло райдужну тінь на сім'ю Діл і дядька, прикутого до інвалідного візка. Забарвило всіх у радіоактивний синій і феєрверковий жовтий.

Високо на хоровій галереї — Саманта, спітніла у своїй хоровій мантії. Церковний орган випустив гаряче повітря крізь труби. Сем виступила з ряду, готова розпочати своє соло, аж тут їй на думку спала фраза: «Це горно музики...». Вираз із «Собору Паризької Богоматері»¹. Оповідь про глухого дзвонаря. За Віктором Гюго, «...від дзвонів у нього лопнули барабанні перетинки, і він оглух».

Очікуючи на вступні ноти свого особливого номера, Саманта дивилася на скорботну публіку, що стояла під галереєю. У чорних вуалях і капелюхах. Чекаючи своєї черги, Сем перебирала в голові імена, які горбань дав своїм дзвонам. Одному — Жакліна. Іншому — Марія. Тібо, і Гійом, і Габрієлла.

У книзі горбань із Нотр-Даму заохочував свої дзвони, як футбольний тренер гравців. «Давай, Габрієлло, — за-

кликав він, — давай! Залий увесь майдан своїми звуками, сьогодні ж свято. Тібо, не лінуйся, ти відстаєш; швидше, невже ти заіржавів, ледарю? Отак! Жвавіше! Жвавіше! Щоб не було видно і язика. Оглуши всіх так, як мене!»

З нагоди похорону Есмонда Дженсена. Його відспівування. Того останнього дня, коли хтось відчинив вхідні двері, вітрець приніс щось іскристо-зелене.

Якась крихітна фея продзижчала в центральному проході, принаджена вквітчаними капелюшками. Зваблена урнами, що стояли по боках вітаря. Урнами, ущерть повними помаранчевих глідіолусів. Рожевих глідіолусів.

Сем на ту мить розспівалася на повну, аж тут блискучий потік її стрет, трелей та арпеджіо запнувся. Її перебив цікавіший виступ. Крізь серпанок органної музики й пахоців продзижчала зелена іскра. Розгорнула тоненький язичок, намірившись напитися з глідіолусів. Чистий захват, спалах смарагдово-зелених крил — іскра спробувала втамувати спрагу з гіпсових лілій у руках статуї Діви Марії. Вона пурхала між глідіолусами та хризантемами в горщиках, випереджаючи отця Казвелла і вітарних служок.

Ніхто не почув надгробної промови. Усі тикали пальцями. Вигукували пошепки. Прикипіли очима до яскравого янголяти.

Чийсь голос, ясний і пронизливий від захоплення, промовив: «Колібри!». І сяйнисте диво отримало ім'я. Диво пролетіло між вікном святої Агати Сицилійської, якій римські солдати відрізали груди, і вікном святого Лаврентія, який голим палав на велетенському вогнищі. Відтак злетіло ще вище, шукаючи виходу крізь вітражні Небеса.

¹ Фрагменти роману Віктора Гюго «Собор Паризької Богоматері» (фр. *Notre-Dame de Paris*; 1831. Цитати з роману тут і далі — у перекладі П. І. Тернюка).